

consistat. Hepar enim intumescit, & αἰαπιύασται πρὸς τὰς φρένας, expanditur ad septum usque. Hinc angustiae & oppressionis sensus in initio paroxysmorum.

Cous 1. epidem. comm. 2. t. 73. si in febre ardente, αἶ, aurium sonitus cum caligine, proveniatque in naribus gravitas, mente ex melancholiâ aberrant.

Focus juxta Galenum hunc locum de febre ardente explicantem, est in cerebrô, propter collectam in eô bilem, quæ inflammationem excitat.

Ballonius libro de virginum & mulierum morbis pag. 104. docet, distinguendam tunc esse febrem hanc ab alterâ, quæ fit non coærvatâ in cerebrô materia, sed in venis inferioribus reside, à quâ flatuosa exspiratio suscitatur delirium excitans. Nam cujus febris ardentis materia in cerebrô mansionem habet, illa continuam habet desipientiam, & symptomata non ita fugacia. Quæ verò febris materiam habet in aliis partibus, non habet desipientiam continuam.

Idem lib. 2. epidem. & ephemer. pag. 123. focum aliquando esse in capite, aliquando in ventre, asserit, & has essentielles ardentem vocat.

Horatius Augenius etiam determinatam partem in causô laborare statuit: quando sanguis biliosus expellitur extra venas ad carnes ventriculi, hepatis, pulmonis, in quibus vel erysipelas, vel phlegmone ἐρυσιπελατώδης concitetur. Ex hâc enim carniûm affectione tum ardorem magnum per universum corpus, tum sitim incompscibilem excitari adfirmat.

Helmontius libro de febribus cap. 10. t. 4. 5. &c. febrium tam continuarum, quàm intermittentium NIDUM in primis constituit officinis, eumque extendi ait à pylorô usque ad duodenum, & vasa ibidem multiplicia, intestina, item venas mesenterii, lienem & hepar.

Alia insuper loca extant, in quibus Galenus τὴν ἐστίαν ἔ καύσας focum causi determinat TOTUM CORPUS & MINORES & EXTERNAS, in eô quæ occurrunt, VENULAS. Nam comment. 4. ἀρχορ. 58. καύσον γὰρ οἶδαμεν, scribit, γιγνώσκον, ὅταν θερμὴ ὡρα ἀνα-
ἐνεργ.